Barnebøker for Norge

barneboker.no

Gallina e Aquila / Høne og Ørn

Skrevet av: Ann Nduku
Illustret av: Wiehan de Jager
Oversatt av: Laura Pighini (it), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no

Gallina e Aquila

Høne og Ørn

Ann Nduku
Wiehan de Jager
Laura Pighini
italiensk / nynorsk
nivå 3

(uten bilder)

Tanto tempo fa, Gallina e Aquila erano amici. Vivevano in pace insieme a tutti gli altri uccellini. Nessuno di loro poteva volare.

. . .

Det var ein gong Høne og Ørn var vener. Dei levde i fred med alle dei andre fuglane. Ingen av dei kunne fly.

Appena l’ombra delle ali di Aquila si proietta sul suolo, Gallina avvisa i suoi pulcini. “State alla larga dalla terra secca e spiazzata!” E loro rispondono: “Non siamo sciocchi. Scapperemo”

. . .

Når Ørn si venge kastar skuggen sin på bakken, varslar Høne kyllingane sine: “Kom dykk vekk frå den opne plassen.” Og dei svarar: “Vi er ikkje dumme. Vi skal springe.”

Quando Aquila tornò il giorno dopo, trovò Gallina a raspare nella sabbia, ma nessun ago. Aquila volò basso velocissima e acchiappò uno dei pulcini. Ed è per questo che ora, ogni volta che Aquila appare, trova Gallina a raspare nella sabbia in cerca dell’ago.

. . .

Då Ørn kom att dagen etter, såg ho Høne som rota i sanden, men ingen nål. Så Ørn stupte lynraskt ned, fanga ein av kyllingane og drog av garde med han. Sidan den gongen ser Ørn alltid at Høne rotar i sanden etter nåla når ho dukkar opp.

Un giorno, arrivò una carestia. Aquila dovette camminare molto lontano per trovare del cibo. Tornò molto stanca. “Ci deve essere un modo più facile per viaggiare!” Disse.

. . .

Ein gong var det hungersnød i landet. Ørn måtte gå veldig langt for å finna mat. Ho var veldig trøytt då ho kom tilbake. “Det må vera ein lettare måte å reisa på”, sa Ørn.

Dopo una buona notte di sonno e riposo, Gallina ebbe un’idea brillante. Cominciò a collezionare le piume cadute dai loro amici uccelli. “Cuciamole insieme sopra le nostre piume,” disse. “Forse questo ti renderà più facile viaggiare.”

. . .

Etter ei god natts søvn fekk Høne ein lys idé. Ho byrja å samla saman fjør som hadde falle frå alle fuglevenene deira. “La oss sy dei fast utanpå fjørene våre”, sa ho. Kanskje det vert lettare å reisa då.

“Dammi solo un giorno,” implorò Gallina: “Poi potrai aggiustare la tua ala e volare di nuovo a prendere del cibo.” “Solo un altro giorno!” Rispose Aquila. “Se non riesci a trovare l’ago, mi dovrai dare uno dei tuoi pulcini come pagamento.”

. . .

“Gje meg berre ein dag”, bønnfall Høne Ørn. “Så kan du reparera vengen din og finna mat igjen.” “Berre éin dag til”, sa Ørn. “Finn du ikkje nåla må du gje meg ein av kyllingane dine som betaling.”

Quel pomeriggio, Aquila tornò. Chiese l’ago perché doveva sistemare delle piume che si erano staccate durante il volo. Gallina guardò sulla mensola. Cercò in cucina Guardò nel cortile. Ma l’ago non era da nessuna parte.

. . .

Seinare den ettermiddagen kom Ørn tilbake. Ho bad om nåla for å festa nokre fjør som hadde losna på turen. Høne leitte i skapet. Ho leitte på kjøkkenet. Ho leitte i gardsplassen. Men nåla var ikkje å sjå nokon stad.

Aquila era l’unica nel villaggio a possedere un ago, quindi cominciò a cucire per prima. Si fece un paio di bellissime ali e volò in alto, al di sopra di Gallina. Gallina prese in prestito l’ago, ma si stancò presto di cucire. Lasciò l’ago sulla mensola e andò in cucina a preparare da mangiare per i suoi piccini.

. . .

Det var berre Ørn i landsbyen som hadde ei synål, så ho byrja først å sy. Ho laga seg eit par nydelege vengar og flaug høgt i sky. Høne lånte nåla, men vart fort trøytt av å sy. Ho la nåla i skapet og gjekk for å laga mat til borna sine.

Ma gli altri uccelli video Aquila volare via. Chiesero a Gallina di prestargli l’ago per farsi delle ali anche loro. Presto ci furono milioni di uccelli che volavano per tutto il cielo.

. . .

Men dei andre fuglane hadde sett Ørn som flaug av garde. Dei bad Høne om å få låna nåla for å sy vengar til seg sjølve òg. Snart flaug det fuglar overalt under himmelen.

Quando l’ultimo uccello restituì l’ago prestato, Gallina non c’era. Perciò i suoi figli presero l’ago e cominciarono a giocare con esso. Quando si stancarono, lasciarono l’ago nella sabbia.

. . .

Då den siste fuglen leverte tilbake nåla dei hadde lånt, var ikkje Høne der. Så borna hennar tok nåla og byrja å leika med ho. Då dei vart lei av å leika, lét dei nåla liggja att i sanden.